

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 2 mars 2011 (4.3)
(OR. en)**

**6913/1/11
REV 1**

**SOC 159
ECOFIN 86
EDUC 36**

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
till:	Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor)
Föreg. dok. nr:	6677/11 SOC 137 ECOFIN 77 EDUC 34
Ärende:	Den gemensamma rapporten om sysselsättningen inom ramen för den årliga tillväxtöversikten 2011: politisk vägledning i sysselsättningsfrågor – Utkast till rådets slutsatser

För delegationerna bifogas ett utkast till rådets slutsatser, som godkändes av sysselsättningskommittén vid mötet den 22 februari 2011 och av arbetsgruppen för sociala frågor vid mötet den 24 februari 2011¹.

Coreper enades om att vidarebefordra utkastet till slutsatser för antagande av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor).

¹ Vissa smärre redaktionella ändringar gjordes efter arbetsgruppens möte.

**Den gemensamma rapporten om sysselsättningen inom ramen för den
årliga tillväxtöversikten 2011: politisk vägledning i sysselsättningsfrågor**

Utkast till rådets slutsatser

Europeiska unionens råd,

SOM ERINRAR OM att Europeiska rådet enligt artikel 148.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF) varje år ska överväga sysselsättningssituationen i unionen och anta slutsatser i fråga om denna på grundval av en gemensam årsrapport från rådet och kommissionen,

SOM UPPREPAR att rådet helt och hållet är berett att bistå Europeiska rådet med sina sakkunskaper inom sysselsättnings- och socialpolitik och att aktivt bidra till ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin för sysselsättning och tillväxt och den europeiska terminen, inklusive dess centrala aspekt bättre ekonomisk styrning,

SOM BEKRÄFTAR att Europa 2020-strategin för sysselsättning och tillväxt kan bli framgångsrik enbart om dess mål förstärks ömsesidigt och att de politiska strategierna för sysselsättning, sociala frågor, utbildning och ekonomiska frågor är ömsesidigt avhängiga av varandra,

SOM PÅMINNER OM de riktlinjer för sysselsättningen som rådet antagit enligt artikel 148.2 i EUF-fördraget², inklusive riktlinje 10 om att främja social integration och bekämpa fattigdom,

² EUT L 308, 24.11.2010, s. 46.

SOM FRAMHÅLLER att sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiken utgör en betydande del av de reformer som ska genomföras under såväl makroekonomisk övervakning som övervakning av tillväxtökning (tematisk samordning) inom ramen för Europa 2020-strategin för sysselsättning och tillväxt,

SOM FRAMHÅLLER att effekterna av den finansiella och ekonomiska krisen fortfarande är kännbara på de europeiska arbetsmarknaderna och att arbetslösheten är en högt prioriterad fråga för EU-medborgarna och SOM också FRAMHÅLLER att minst en av sex människor inom EU riskerar att hamna i fattigdom eller social utestängning,

SOM ERINRAR OM granskningen av medlemsstaternas utkast till nationella reformprogram och sysselsättningskommitténs yttrande om denna, där prioriterade områden för politiska reformer samt framsteg mot överordnade respektive nationella sysselsättningsmål förtecknas,

SOM ERINRAR OM att det sammanlagda uppskattade utfallet av de nationella reformprogrammen inte kommer att nå upp till EU:s målsättning att höja sysselsättningsgraden till 75 % till 2020 och att man eventuellt kommer att ligga upp till 2,2–2,6 procentenheter under målet, trots att de preliminära nationella sysselsättningsmålen i utkastet till nationella reformprogram i stort sett är realistiska och ambitiösa med tanke på de nationella utgångspositionerna,

SOM också ERINRAR OM att de flesta medlemsstater har satt upp nationella mål för reduktion av fattigdomsriskerna och risken för social utestängning men att dessa mål trots detta inte når upp till EU:s målsättning att undanröja risken för fattigdom och utestängning för minst 20 miljoner människor till 2020,

SOM BEKRÄFTAR att medlemsstaterna, trots att de skiljer sig mycket åt när det gäller arbetsmarknadsvillkor och finanspolitiskt manöverutrymme, fortfarande delar gemensamma utmaningar och mål,

SOM UNDERSTRYKER att ett passande, effektivt och tillräckligt utbud av tillgänglig utbildning och möjligheter till livslångt lärande är ett nödvändigt villkor för att arbetskraftens produktivitet och anställbarhet ska öka samt för att sysselsättningen ska öka och upprätthållas på ett sätt som bidrar till att förbättra den sociala sammanhållningen,

SOM BEAKTAR resultatet av sysselsättningskommitténs möte med arbetsmarknadens parter, som spelar en mycket viktig roll för att arbetsmarknadsreformer ska kunna genomföras,

1. GLÄDER SIG över den ytterst stora vikt som arbetsmarknadsreformer tillskrivs i den årliga tillväxtöversikten och över att det ömsesidiga beroendet mellan alla makroekonomiska strategier, inbegripet sysselsättningspolitiken, återspeglas på ett klart och integrerat sätt, och NOTERAR att den fokuserar på tio prioriterade åtgärder under 2011/12,
2. FRAMHÅLLER att behovet av budgetkonsolidering bör gå hand i hand med återställande av ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning och BETONAR vikten av att stärka effektiva arbetsstrategier som stimulerar arbetskraftsutbudet (kvinnor och män), minskar utestängning och risken för långtidsarbetslöshet samt stärker tillväxtutsikterna på medellång och lång sikt; samtidigt bör ansträngningarna att återställa sunda offentliga finanser och att reformera systemen för socialt skydd syfta till att garantera att dessa är hållbara och tillräckliga,
3. BETONAR att de sociala skyddsnetens roll, trots de finanspolitiska begränsningarna, bör säkras och stärkas, om dessa ska kunna garantera stöd till de mest behövande; strategier för aktiv integration utgör i detta avseende en adekvat metod för att förebygga långsiktig utestängning och öka de sociala utgifternas effektivitet,
4. BETONAR att arbetsmarknadsreformer ensamma inte räcker för att skapa efterfrågan på arbetskraft; ett mer anställningsvänligt företagsklimat och starkare ekonomisk tillväxt, som drivs på av innovativ och högt mervärdesskapande ekonomisk verksamhet och möjligheter som härrör från en grönare ekonomi, är nödvändigt för att det ska skapas fler och bättre arbetstillfällen, den sociala sammanhållningen ska öka och mesta möjliga ska kunna utvinnas ur unionens humankapital,

5. UPPMANAR medlemsstaterna att, när de senast i mitten av april 2011 presenterar sina nationella reformprogram, ange åtgärder som, med avseende på deras specifika nationella utgångspositioner och villkor och med hänsyn till arbetsmarknadens parter i respektive medlemsstat, är lämpliga för att riktlinjerna för sysselsättning ska kunna genomföras och för att man ska kunna se till att
- skatte- och förmånssystemen är tillväxt- och sysselsättningsvänliga och när så krävs flyttar skattebördan från arbete till verksamhet med negativa externa effekter (t.ex. verksamhet som är skadlig för miljön), gynnar anställning av andraförsörjare (främst kvinnor) och nyanställningar, leder till en mer omfattande användning av effektivare inkomstillägg för förvärvsarbetande, till exempel genom skatteavdrag, samt motverkar svartarbete,
 - flexibla arbetsvillkor och flexibel barnomsorg syftar till att underlätta deltagande på arbetsmarknaden och öka antalet arbetade timmar,
 - omfattande flexicuritysystem, som inkluderar flexibla och tillförlitliga avtalslösningar, bidrar till att motverka en segmentering av arbetsmarknaden som hindrar unga människor från att komma in på arbetsmarknaden samt till att effektivt säkra deras karriärvägar,
 - de verkliga åldrarna för pension och utträde från arbetsmarknaden höjs genom att man begränsar programmen för förtida avtalspension och anpassar pensionsrättigheterna till förändringar i förväntad livslängd, pensionsrättigheter knyts närmare betalda avgifter och strategier för aktivt åldrande ger säkrare villkor för utbildning, hälsa och arbete för äldre anställda,
 - arbetskostnaderna utvecklas i takt med arbetsproduktiviteten och är förenliga med låga inflationsnivåer, samtidigt som man respekterar den roll som arbetsmarknadens parter spelar vid lönesättningen,
 - målinriktade aktiveringsåtgärder stöder utsatta grupper, särskilt i syfte att undvika risken för långvarig arbetslöshet och social utestängning,

- bidragssystem för arbetslösa utformas så att det ska löna sig att arbeta och baseras på ett synsätt där den arbetslöse och arbetsförmedlingen samt andra socialtjänster har ett gemensamt ansvar; aktiva arbetsmarknadsåtgärder som utbildning och stöd till arbetssökande spelar en avgörande roll i detta sammanhang,
 - bidragssystemen för arbetslösa och andra anställningsrelaterade bidragssystem även fortsättningsvis säkerställer en tillräcklig skyddsnivå i alla skeden av konjunkturcykeln; de kan emellertid om lämpligt behöva vara tillräckligt flexibla för att man lätt ska kunna anpassa bidragen till svängningar i konjunkturen; de tillfälligt utvidgade förmåner och försäkringsperioder som infördes under den ekonomiska krisen bör ses över, allt eftersom den ekonomiska återhämtningen stabiliseras och fler arbetstillfällen blir tillgängliga,
 - det investeras i väl utformade och kostnadseffektiva utbildningsprogram och de lärande får rätt stimulans för att höja sin kompetensnivå; detta kan framförallt åstadkommas genom fokus på inlärningsresultat som motsvarar behoven på arbetsmarknaden, åtgärder för att motverka skolavhopp, åtgärder för att höja befolkningsandelen med tertiär utbildning, effektiva system för erkännande av yrkeskvalifikationer och icke-formellt lärande samt genom effektivare finansiering för tillhandahållande av livslångt lärande,
6. INSTÄMMER i att varje medlemsstat bör prioritera sina åtgärder på grundval av sitt tillgängliga finanspolitiska manöverutrymme och sin position i konjunkturcykeln; i synnerhet bör medlemsstater med stora underskott i bytesbalansen och höga skuldnivåer lägga fram konkreta korrigeringsåtgärder; alla medlemsstater bör dock sträva efter att mer kraftfullt betona effektivitet, ändamålsenlighet och målinriktning i arbetsmarknads- och socialpolitiken,

7. UPPMANAR alla medlemsstater att med beaktande av sina relativa utgångspositioner och nationella omständigheter sätta upp långtgående nationella mål för sysselsättning och främja social delaktighet, framför allt genom fattigdomsminskning, mot bakgrund av EU:s överordnade mål att nå en sysselsättningsnivå på 75 % och undanröja risken för fattigdom och utestängning för minst 20 miljoner människor till 2020, och ANSER att en halvtidsöversyn av de nationella målen 2014 skulle ge en möjlighet att revidera deras ambitionsnivå,
8. ERINRAR OM att policysvaren på makroekonomisk obalans är komplexa och att arbetsmarknadens parter i vissa lägen har en viktig roll att spela; deras deltagande i diskussionen om målen i de nationella reformprogrammen kan också på ett avgörande sätt bidra till att stärka konkurrenskraftens sociala grunder och att förbättra den miljö som är nödvändig för ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning, och
9. UPPMANAR medlemsstaterna och kommissionen att i samarbete med arbetsmarknadens parter på EU-nivå och nationell nivå utreda hur lönebildningen på nationell nivå kan bidra till att förebygga och korrigera de makroekonomiska obalanserna och öka konkurrenskraften.
